

„Dvacátého října před dvaceti lety byli všichni prvňáci ve všech základních školách v čítance na stejné stránce třicet dva a četli stejný odstavec. Dneska máme sice volnost, ale zase nám chybějí standardy,“ tvrdí ředitel Vít Beran.

JDE PŘECE O DĚTI

Radka Chromovská

Základní škola v Kunraticích nemívá mnoho žáků. Jenže čas trhl oponou, ředitel se změnil a dnes sem chtějí všichni. Ing. Bc. Vít Beran vytvořil již před časem dobrou pověst základní škole Táborská v centru Prahy. Po letech však nebylo kam se dále rozvíjet, a tak se poohlížel jinde. Kunratice nabízely potenciál k tvůrčí práci a dalším novým aktivitám. Škola

se tak zgruntu proměnila a dneska se do základky na okraji Prahy sjíždějí prvňáčci až z centra i ze vzdálených konců města. Uvědomění rodiče neváhají ratolesti dovážet i desítky kilometrů jen proto, aby bylo jejich dětem na základní škole dobře. Chtějí, aby se jejich potomci do školy těšili, a přitom se naučili to, co mají umět. A protože dobrých škol je pořád tak zoufale málo, v Kunraticích

se letos otevíraly první třídy rovnou tři. Tahle škola by tedy ostatním mohla jít příkladem. A zatím to vypadá, že půjde.

UDĚLEJTE! ALE JAK?

Úspěšných příkladů a zažitých zkušeností s rozumným vedením základních škol je totiž pořád vcelku málo. Už sice pár let platí zákon, který ředitelům velí najít a rozpoznat nedostatky svojí školy, mnozí ho však doteď nejsou schopni naplnit. „Je pěkné, že máme volnost při vytváření osnov, ale chybí metr, podle něhož by to všechno šlo zhodnotit,“ vysvětluje ředitel kunratické školy Vít Beran. „Když poslanecká sněmovna zákon schválila, byl to jenom první krok, který znamenal – udělejte! A dodnes chybí ten krok druhý, což je popis toho, jak to udělat. A poměřit tím to, co je tedy vlastně dobré. Chybí měřítko kvality,“ tvrdí Vít Beran. A není v tom sám.

Myslí si to také ministerstvo školství, které před nedávnem díky evropským penězům rozjelo pro školy zásadní pomoc v podobě projektu Cesta ke kvalitě.

KUDY CESTA KE KVALITĚ?

Projekt Cesta ke kvalitě si ředitel Vít Beran dnes velmi pochvaluje. „Tahle myšlenka je výborná v tom, že může školám a jejich ředitelům ukázat, jak na to, aby už práci na vlastním hodnocení nevnímali jako problém nebo jenom jako formální věc, která se musí udělat, protože je nařízená, ale jinak je k ničemu,“ vysvětluje Beran. A šéf projektu, hlavní manažer Cesty ke kvalitě Martin Chvátal, ho doplňuje: „Chceme podpořit školy v tom, aby se naučily racionálně hodnotit samy sebe, a budeme se snažit jim k tomu dodat metodickou podporu a různá školení. Chystáme se také zavést call centrum

Manažer projektu Cesta ke kvalitě Martin Chvátal (vpravo) a ředitel základní školy Kunratice Vít Beran, který projekt vítá jako důležitou pomoc při zlepšování školství

a realizovat konference pro setkávání škol, kde by měli ředitelé příležitost se vzájemně obohatit zkušenostmi a spoustou kvalitních informací dostupných na jednom místě.“

PORAĎTE SI NAVZÁJEM!

V plánu tak dnes je, aby se školy a jejich ředitelé a učitelé mezi sebou potkávali a ujašňovali si, jestli se dá třeba ještě něco dělat jinak. A jak vlastně. Podle projektu Koordinátor, který proběhl nedávno, je totiž už teď jasné, že šedesát procent ředitelů základních škol bere vlastní hodnocení jako velký problém. „Počítáme s tím, že se budou zkušenosti vyměňovat nejenom mezi školami, ale i uvnitř nich. Chystáme vzájemné návštěvy škol, pracovní semináře a dokonce by měli přímo ve školách pomáhat terénní pracovníci,“ tvrdí Martin Chvátal. Call centrum, které má vzniknout do konce roku, by pak k tomu všemu mělo zajišťovat on-line poradenský servis, prozatím funguje internetové poradenství na adrese cesta@nuov.cz.

KDYŽ JE RODIČ KLIENT

Progresivní školy už projekt využívají, ty ještě progresivnější tak fungují už dávno. „Spousta věcí, o kterých projekt mluví, se například na základní škole Kunratice praktikuje už dávno,“ hodnotí situaci Martin Chvátal. Třeba vzájemné hospitace v hodinách na požádání kolegy se tady vžily před lety a videohodnocení, kdy se učitel během vyučování natáčí na kameru a posléze si zhodnotí své chyby, tu také znají. „Snažíme se, aby výuka na naší škole za něco stála,“ vysvětluje Vít Beran. „Abychom byli otevření vůči rodičům, kteří sem mohou kdykoli přijít, a aby se tu dětem líbilo.“ Snaží se tady prosazovat myšlenky otevřenosti a učení se na příkladech. A prý není nutné kritizovat, nýbrž ukazovat. „Nedávno měli v Británii projekt, kdy v každé nedělní příloze novin popisovali, co je kde v místních školách pěkného a jak to kde dělají zajímavě a jinak. A to si potom čtenáři hned řekli: No tak fajn, když to jde jinde, tak proč ne taky u nás?! A vymohli si to,“ líčí ředitel. Čeští rodiče mohou tyto informace najít na www.nuov.cz/ae, kde se budou zveřejňovat příklady dobré praxe a kvalitních škol. A o to právě jde. ■

chromovska@mf.cz